

[Hogy néz...]

Hogy néz üres szemembe
a húszéves, ki voltam!
Sorsából: sorsunkból, ím,
magamba visszahulltam.

Csontjaim jégvirága
hideg ablakodon
tündöklök, Magyarország,
de olvad már, tudom.

A szerelem se óv meg,
csak üt reám sebet,
nem vasruhába - vérbe
öltöztet vért helyett.

Kakukkfióka-sorsom
közös fészkünk kinőtte,
jövendőm megzabálta,
és lelökött a földre.

1973 / WM KGY 2015.77.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)